

Nedůsledná spravedlnost

Minulý měsíc jsme na chvíli podleli optimismu, když jsme připustili, že by vyšetřování Martina Romana a Miroslava Kalouska mohlo naznačovat obrat k lepšímu. Na tuto myšlenku navazuje i Tomáš Němeček v dnešních LN, kde tvrdí, že nedávné nepodmíněné rozsudky v kriminálních případech jsou vskutku dobrým znamením. Ale je tento náhlý záchvat příčinnivosti žalobců a soudců projevem skutečného zájmu o nalézání práva?

Nebo jsou tresty rozdávány zcela nahodile, nebo - což je ještě horší - na objednávku tak, aby vyhovovaly jistým zájmovým skupinám? Vzorek, který je k dispozici, je příliš malý na to, aby se z něho dal vyvodit jednoznačný závěr. Pravda, několik zločinců půjde do tepláků, avšak počet případů „zvrácené spravedlnosti“ je téměř stejný jako počet případů, kdy bylo spravedlnosti učiněno zadost. Respekt se například zabývá zjevným falešným obviněním Jaroslava Štefce zločinci z Ministerstva obrany, kterým šel po krku. Že se věci obracejí k lepšímu, bude možné s jistotou prohlásit teprve tehdy, až justice bude v nalézání spravedlnosti nejen aktivnější, ale také důslednější.

COMENIUS

INVITATION TO THE
CZECH 100 BEST
GALA EVENING

INTERNATIONAL
CONFERENCE
THE KEY FACTORS
OF SUCCESS

NOVEMBER 25TH

2011
PRAGUE CASTLE

WWW.COMENIUS.CZ